

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Iuris peritorum, ac præcipuè Christophori Longolij honor.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

eundem, ad Pontificem Honorium ægrotantem accersitum, singulis diebus, quadringentos coronatos, salarij loco, accepisse. Ludouicus quoque XI. rex galliæ, apud Cominæum, medico suo, mensurum stipendium decem aureorum millia dare solebat; sic, vt intra quintum mensem ille ab eo ad quinquaginta quatuor millia reportaret. Nec medicus iste dumtaxat, sed etiam nepos eius, atque eius ceteri vel propinqui, vel amici, eandem ob causam fuerunt honorati. Nam nepoti rex Episcopatum Ambianensem, amicis munera publica largiebatur. Quamquam sint, qui existiment, eam liberalitatem metu potius, quam reuerentia fuisse extortam. Persuaserat enim regi medicus, si ab eo discederet, regem diu superstitem viuere non posse. Non repetam hîc fabulosa illa de Apolline seu Phœbo, eiusque filio Æsculapio, de Machaono, de Podalirio; nec, veriora illa, de Hippocrate, de Galeno, de Rufino Nicaënsi, de Daphno Ephesio, de Auerrœc, qui non more anicularum morbo morbum addere solebant, sed ipsam quoque arte sua mortem ab ijs, qui depositi deploratiq; fuerant, & iam alterum pedem in cymba Charontis habebant, depulerunt. In his quàm verus erat versiculus ille,

Dat Galenus opes? & dat Galenus honores?

Nam in ipsis isti opibus honorabantur. Cur non Deus? *A Deo est enim omnis medela.* Febricitantibus, inquit D. Chrysostomus, *medicos conuocamus, cubiculum certum tribuimus, & medicina legibus parere impellimus. Quas si negligunt, irascimur, & custodis apponimus, qui eos Medicorum præceptis viuere cogant. Quòd si magni pretij medicina opus fuerit, libenter impensam subimus, & Medicis ipsis non paruanam mercedem deponimus. At verò quando nos ipsi, heu, animam ægrotamus, ne ad medicum quidem accurrere volumus, nullam pecuniam impendere, nihil penitus providere; sed quasi publico quodam inimico & hoste nostro iacente, sic anima laborante afficimur.*

Eccli. 38. 7.
S. Chryf. in
c. 23. Matth.

Ne autem medicis tantum cum opibus cumulatòs fuisse honores arbitremur. plenum carmen ad Iuris quoque consultos dignum intendit, est enim tale:

Dat Galenus opes, dat Iustinianus honores.

Possent hîc tota agmina producere eorum, qui Consiliarij, qui Prætores, qui Iudices, qui Cancellarij, qui Principum, qui Regum,

Pp

qui

VI.

Author vitæ
Christoph.
Longolij.

qui Imperatorum intimi fuerunt; qui legationes amplissimas obtulerunt; qui titulos, & dignitates maximas acceperunt; quia Iurisperiti erant. Sed obuia prætereo. De Christophoro Longolio multa præclara iudicia principum viri fecere. A rege Hispania Philippo duodeviginti annos natus, sanctioribus illis reconditarum rerum notis, quibus hodie vnus omnia prope regnorum arcana committuntur, præfectus. A principibus Pannonia magno proposito premio accersitus, ut regem puerum optimis artibus instituendum susciperet. A Ludouico XII. Francorum rege non vnus aut alterius sua ditionis urbium, sed vniuersi regni viribus vno edito est donatus. Consilij centumuiralis Parisiensis iurati summo eum consensu in collegium suum cooptarunt, habiturum in perpetuum ius vitæ & necis, ac summam fortunarum omnium potestatem, non in plebem modo, sed in omnes regni proceres. Vicefimo octauo ætatis anno à Leone X. Papâ & Rom. pop. ciuitas ei Romana vltimè est oblata, virtutisq; & litterarum ergò ciuis factus. Quæ res quamuis initio multarum illi barbararum causa fuit, multis clam insidentibus, nonnullis verò nobilissimis viris eum oppugnantibus, & virtuti eius obrectantibus, ita ut etiam perduellionis crimine accusaretur, tamen optimè cessit, nomenq; eius & gloriam magnopere auxit. Postquam enim amicorum cura defensionis eius in lucem prodire, ita ab omnibus sunt probata, ut multi dicerent, non Longolium ciuitatis donatione ornatum, sed ipsum ciuitatem illis orationibus ornasse, in quibus ciuitati vetera sua ornamenta omnia restituisse videretur. Principi verò ita placere, ut oblitus panem quid aduersario eius tribuisset, quem paulo antè, nulla magis re alia motus atque eius in Longolium actione, in familiarium numerum receperat, protinus iuberet, ut diplomata Longolio expedirentur, quibus ratum esset, quod S. P. Q. R. de ciue cum assensu decreuisset, præterea quòd ipse de privato arario ad tuenda studia eius concessisset, atque ad eum ubicumque terrarum esset, deferrentur, ea tamen lege, ne sedem studiorum alibi quam in Italia poneret. Multis præterea honoribus affecit: nam in Palatina & Lateranensis aula comitatum sua sponte cooptauit, & in Romani pontificatus scribarum numero esse voluit. Eum populus Florentinus non solum in ciuitatem suam ad instituendam bonis artibus iuuentutem inuitauit, verùm etiam vicena quina in annos singulos sestertiorum nummum millia ex arario publico decreuit. Tanta in existimatione fuit Christophorus Longolius,

lius, ob litteras profanas, etiam apud non profanos. Qui neque iura, neque iustitiam curant, neque Iurisperitos magnopere curant. Quocirca eos honore prosequi, existimant, esse oleum perdere, aut Orestis pallium texere. Boni & æqui amantes, etiam hoc æquum putant, atque ex lege fieri, ut amentur legum amatores.

De ijs, qui ob peritiam scientiæ sacræ sunt ad maximas dignitates promoti, quid dicam? cum eorum multitudo numerum superet? Quanti enim ad mitras, & tiaras, ad Episcopatus, & purpuram Cardinalitiam, denique ad Sedem Apostolicam (quæ est summa in terris dignitas) ob Theologiæ studia sunt euocati? Quis nescit, quo in honore sint SS. Patres? Composuit multa sermone Syro Efræm Edessenæ Ecclesiæ diaconus; qua ex re, teste Platina, tantam consecutus est auctoritatem, ut, post lectionem Scripturæ sacræ, publicè in quibusdam Ecclesijs eius Scripta legerentur. Isidorus Alexandrinus presbyter, sub Theophilo Episcopo, tantæ fuit etiam Gentilibus admirationi, ut, quemadmodum olim principis Apostolorum, ita & illius umbram reueriti sint, sicut refert Palladius. S. Ambrosij tanta fuit opinio, ut se se illi neque ipse Imperator Theodosius auderet opponere, quamvis eum sacer Antistes Mediolani ab aditu templi repelleret, quod, indicta causa, Thessaloniciæ, tot mortales interfici iussisset. Quod factum vsque ad eò omnium, qui aderant animos permouit, ut summa illa in Ambrosio maiestas, veluti vox de celo demissa, cunctos perterrefecerit. Itaque & ipse Theodosius cum summa animi æquitate domum redijt, conscius sibi illatæ cædis, nimis præcipitate. De D. Augustini, Hieronymi, Gregorij, Chrysostomi, Basilij, Athanasij, aliorumque SS. Patrum nomine & fama, extant multa in vita eorumdem; & apud ipsum D. Hieronymum, in tractatu de scriptoribus sacris. D. Bernardum sanè omnes cum timore & amore quodam venerabantur, suum sensum eius prudentiæ & sapientiæ submittentem. *Stampis in Gallijs, concilio convocato, ad sedandum schisma inter Innocentium II. & Petrum Leonis, qui se Anacletum vocauit, causa cognitio tota ad illum reiecta est. Persuasit ut toti concilio, ut reciperent Innocentium: idem Henrico Angliæ regi, qui Innocentio erat iniquior, Mediolanenses omnia illa, qua tetigisset,*

VII.

Egnat. lib. 2.
cap. 51

In vita S. Bernardi, lib. 1. c. 11. & 1. 2. c. 1. & 2.